

NHA IN NGUYEN-VAN-CUA

57, Rue Lucien Mossard

Saigon

Có in tờ Cờ làng hình nhiều màu rất khéo, Giá rẻ

Trong vùng đất Việt

Vợ thầy hay vợ tro
Biên hòa. - Xưa nay, nghề học trò thì trả nghĩa cho thầy cũng như con báo hiếu cho cha mẹ mới là phải. Còn câu chuyện mà chúng tôi thuật dưới đây là một anh học trò trả ơn cho thầy một cách rất biếm cổ:

Chú Ngô-minh-Kỳ, người Trung Kỳ, tỉnh Quảng-Nam, 45 tuổi, vì gia đình sa sút nên vào Nam kiếm sống hơn 10 năm nay. Trước kia cũng xoay trò chữ nghề, nhưng sau phải bỏ tay về thời vận, chú làm nghề dạy dỗ để nuôi miệng. Bấy giờ chú đã duyên chồng vợ cùng cô

Nguyễn-thị-Thanh, 35 tuổi, quán làng Tân-Ninh (Giã-dinh).
Vừa rồi, hai vợ chồng lại tính Biên hòa, mượn đất của vị nghiệp chủ ở lại Long Sơn cất nhà ở, trước đã có chủ dựa nương. Sau dạy học vô luôn thế. Nhờ nghề khá nên học trò của chú trên mười người.

Trong bữa học trẻ có anh Lê-văn-Lê cũng ở làng nơi đây, tuổi mới 28, 29, là một tay ham nghề vô hơn các bạn và năng tới lui nhà chú Kỳ, liếc thấy trẻ rất là thân mến. Anh Lê cũng khá trai, còn có Thanh tuy đã nửa

chừng xuân, song nhan sắc cũng là khá á.
Lô là ông tư cát cứ, bà nguyệt trẻ đẹp hay sao, khiến trẻ đem vợ của thầy thì trẻ phải lòng. Vợ của thầy nhìn trẻ đẹp đẽ. Tình trong như đá, mặt ngoài còn hơi kiêu, nên chưa dám thử ỏ.

Chú Kỳ nào rõ trẻ sanh lòng là vậy, vợ trẻ đã sanh tâm, nên chỉ ngày 18 Âm-lunar-luê chú mất đi thăm học trò trên Thuddamot, thì ở nhà cấp oan - ương bắt chạch kia cũng nhau tom góp chút ít bạc tiền đồng hồ để nhau đi nơi xa để hưởng tuần mất nguyệt. Chiều lại, chú Kỳ về thấy vắng - bèn

Một tên trộm nghe bị thộp ỏc

Soctrang. - Vừa rồi đêm ngày 10 chót, vì phải sự chủ bếp Dương - Sanh, giá trang, mướn đồ đen gạo gạo thả xuống xóm sáo banh, nơi nổi tiếng là có nhiều kẻ trộm đồ đồ ỏc.

Thầy nhà của Phạm-thị- Thiên đi Báy còn ánh sáng đến leo lét, chủ bèn men lại vách đặt tay vào là trông nghe. Tuy nghe chẳng rõ câu chuyện, chứ cũng có thể đoán rằng nơi đó họ bán tính làm đều bắt chạch.

Quả thật vậy! Sau khi bán xong, một người đàng-ông từ trên giường nhảy xuống ngồi nơi ghế gỗ bộ suy nghĩ hồi lâu, đoán lại vách rút ra một cây dao phay giắt vào lưng và mở cửa sau ra đi.

Liếp Sanh chẳng để mắt coi-hộ, tức thì nom theo kín đáo, nhưng tên trộm kia thì làm mới ra để bóng chèo đã biến vào bóng tối mất dạng.

Biết rằng theo nửa về ch, Bép Sanh trở lại chỗ cũ chờ tên bộm trở về.

Hồi lâu quá có tiếng động thì ra cái bóng đen khi thì trở lại trên tay ỏm một bao đồ thộp ỏc, đứng xem từ phía thộp ỏc rồi xô cửa bước vào.

Bép Sanh còn đang lya cách bắt cho dính, thì tên ng trờ ra ăn mướn đồ trắng từ-ừ, cộp nạch vài cuốn sách, thị Thiên nói gót theo sau có xách một cái giỏ to.

Cuộc thí nghiệm thử hột đá quý và hột đá làm ảnh hóa học
Tại QUẬN-CHỦA bán hột xoàn mới
21 - Amiral Courbet Saigon - 21

Hột xoàn mới - Quận-chúa - ngâm dầu lửa ngâm rượu mạnh 90 chữ trong đêm, hột cũng chiếu lảnh.
Trước mặt qui ngai: Phố Trần-thái-Nguyên, Kỳ-sư Thiệu, Nguyễn - thị Loan, Lê-trang-Nguyên, Chanh Populaire, Thuoc-Tử, Hiền-Sĩ, Tế-Xuyến, Tế-Duyệt, Phó-Thích, Lê-thanh-Hiếu, Nguyễn-phu-Hồ, và nhiều ông bà khác đều chúng liên lạc theo để qui thường kết bạn xóm mới với thờ là gửi lảnh chắt (verres) đang kết quả tốt đẹp. Chính là ông kỹ sư Tháo cũng công nhận M. Tháo có sáng kiến, đang tin cậy, biết các đồ mới trang mới, là k. B. in sách như catalogue bán Pháp.

Chợ đồ cũ (service d'expédition) mới ngày gửi lảnh hồ giao nên thơ bằng vàng tây có khóa và nhà hột xoàn mới giá \$30 đồng, người lớn hơn 30 gô và các môn khác như thiết một cửa hàng khách sạn gần bous nghiên nhiệt liệt. Phòng khách riêng cho thư học, thư-má-hết để để nghỉ trưa có quai máy, đèn điện, 3 cái máy vô tuyến điện, đủ các báo quốc âm, có bóng trơi, nhiều sách vở dạy làm nghề mới hội, dạy làm đồ sứ trang tạco Áo-Mỹ.

Khi chúng tôi ra về con say sưa mê mường cuộc kinh doanh của M. Trần-văn-Đinh trong lại sang rực rỡ với công nghệ mới này.

Thay mới các gác-viên HUYNH-BÁ-LỘC Insitituer.

May không rồi đời một anh thợ đèn
Giã-dinh. - Sáng hôm qua vào 9 giờ, nhiều người thợ đèn-đèn ở Bà-chiểu cầm đầu là chú Lon đi sửa dây đèn ở con đường J'Epilise - hú Lon cầm đèn anh thợ Vinh để chú đi cúp hơi rồi sẽ leo lên cột đèn mà sửa.

Chú Lon đi lâu quá, anh Vinh đợi không được mới leo lên cây trụ ngang tiệm ở B. T. H. - mà thử coi hơi cúp chưa.

Không rõ anh làm cách nào mà 2 tay anh bị điện hit cứng vào sợi dây khá to đến nỗi chừa anh bỏ ra mà anh không rời xuống.

Nghe tiếng anh la ập đống, một người thợ đèn ở gần đó đã chạy lại dùng cái thang báo sấm vô cột trụ mà đẩy anh Vinh cho sút ra.

Anh này tự nhiên theo theo cột trụ mà xuống đất, một mấy anh xam ngắt, một chút anh mới đi vững được.

H. L.

May không rồi đời một anh thợ đèn
Giã-dinh. - Sáng hôm qua vào 9 giờ, nhiều người thợ đèn-đèn ở Bà-chiểu cầm đầu là chú Lon đi sửa dây đèn ở con đường J'Epilise - hú Lon cầm đèn anh thợ Vinh để chú đi cúp hơi rồi sẽ leo lên cột đèn mà sửa.

Chú Lon đi lâu quá, anh Vinh đợi không được mới leo lên cây trụ ngang tiệm ở B. T. H. - mà thử coi hơi cúp chưa.

Không rõ anh làm cách nào mà 2 tay anh bị điện hit cứng vào sợi dây khá to đến nỗi chừa anh bỏ ra mà anh không rời xuống.

Nghe tiếng anh la ập đống, một người thợ đèn ở gần đó đã chạy lại dùng cái thang báo sấm vô cột trụ mà đẩy anh Vinh cho sút ra.

Anh này tự nhiên theo theo cột trụ mà xuống đất, một mấy anh xam ngắt, một chút anh mới đi vững được.

HAY DÙNG THỦ SAVON
Món đồ sử trang làm một kho mảkhông nhện hột xoàn. Quận-chúa chưa gọi mồiia đẹp. Vô nhà Quận-chúa các bả vut có lập nhau như một đàn tước kềm môn này ngon, môn kiến là miêng. Còn đồ sử trang nhện hột xoàn mới Quận-chúa cũng là cũng kho nước xoàn chiếu lảnh

Đang nghĩ thì Thiên cũng hoảng chạy, nhưng bị Bép Sanh nắm lại rồi giở đồ.

Bem lên trộm về bắt tra hỏi, nó khai là Lê-v. Tr. đã có tiền ăn và là thủ phạm trong nhiều vụ trộm ở đây.

Nó lại khai bán đồ đồ. nên Tim T. L. N. - M. Y. - xuyến. nên Tim này bị xét bắt với rất nhiều vụ phạm nhiều lần.

Quán chánh chủ tỉnh hay tin, tức thì ban thường cho Bép Sanh 15 p. thiệt là đáng.

SPORT
Thuộc vản tại đây có mùi thơm của thuốc bèn Tây

Ngon hơn thuốc của các ngài thường hút

5 xu một gói 20 điều

HAY DÙNG THỦ SAVON
Món đồ sử trang làm một kho mảkhông nhện hột xoàn. Quận-chúa chưa gọi mồiia đẹp. Vô nhà Quận-chúa các bả vut có lập nhau như một đàn tước kềm môn này ngon, môn kiến là miêng. Còn đồ sử trang nhện hột xoàn mới Quận-chúa cũng là cũng kho nước xoàn chiếu lảnh

Rượu DUBONNET
là rượu bổ và dưỡng lập sức lực lại

ĐẠI-LY ĐOC-QUYEN
Compagnie OPTORG - Saigon

Jeudi 26-8-37. - **TIÊU-THUYẾT** - số 666

江湖劇賣
Giang hồ kiếm hiệp
火燒紅蓮寺
Hỏa thiêu Hồng-liên-tự
Nguyễn-Chánh-Sát: kịch thuyết.

HỒI THỨ SÁU MƯƠI SÁU
Lầu bát-một, ép hào kiết di là:
Giúp cứu-thần, một chú chích nhàn nhàn
(Tiếp theo)

Tức vì trong phòng đèn quốc tác quoc, không thấy cho được rõ, nên lấy tay mớ mớ mà coi, chừng ấy mới biết không phải tầm

cửa ấy bằng vàng, năm nó lúc lấy thử cũng không động đậy một mảy mảy gì hết, là ra cánh cửa ấy có một lớp sắt ở ngoài rất dày và đóng đinh rất chặt.

Lục-thị-Thanh lấy làm lạ nghe, bèn nói lên bầm một mình rằng: "Việc này lạ thật, hồi ta mới vào trong

phòng này, nếu ta thấy cánh cửa mà có vẻ bất như vậy, thì có lý nào mà ta chẳng lưu tâm phòng bị hay sao? Huống chi cái lều lều sắt Tri-khách đặc ta vào an tri xong xuôi rồi lại lều lều, ta thì chính ta tự đi đóng cửa, năm cánh cửa khép lại nghe rất nhẹ nhõm, và khi đóng lại cũng là êm ỏ, không hề nghe khua động chi hết! Mà sao khi này lại sải ỷ đóng cửa lại nghe có tiếng khua động rầm rầm, là ỏ đây! không lẽ mà bọn sãi nô làm tội hai lớp cửa."

Đem mớ lều lều tới chỗ, nghe cửa phía trên, thì thiệt chỗ nghĩ không làm quả nhiên cái cửa bọng sắt đó

là một cánh cửa khác, ở trong vách tường mà chày ra, trong lại không động cửa thì không ai thấy biết chi được.

Còn Lục-thị-Thanh toàn thân khỉ-ly, đầu có thể chày ra ở hai cánh tay, sức mạnh đến ngàn cân, có ít nữa cũng là 8, 9 mươi cân thì ỏ-ly ỷ và mà câu rằng hết sức xô thử mấy phen, không hề thấy nhứt nhứt một tí nào, bình như nó đã chạm gổe chạm rỏ cũng ngất người dưới đất rồi vậy. Cậu ta nghĩ bẻ mở không ra, phá không nổi, không biết tình hình sao bèn chạy lại gần chỗ cửa song mà coi, thì bầy giở bọng trắng chằng cện ỏ, vô phía cửa song ấy sải

rỏ lại những cây song cửa mà coi, thì bết những cây song cửa ấy đều làm bằng cây rất tốt, còn chỗ kẻ song thì hẹp nhỏ lắm, không có thể nào lỏ tay vô mà bẻ cho nó được, còn xem lại trên mái ngói thì cách mà đấm bẻ cao chừng hai trượng.

Lục-thị-Thanh đến lúc ấy mới nghĩ tới cái sự sống chết của mình đã thấy trước mắt, không rằng sợ tìm đường mà ra không được. Bèn và thắm thấy mình là Jang La xuô-Lâm, xin âm-linh người giúp đỡ, rồi vịn gièm dưới đất mà nhẩy v. lỏ một cái rất mạnh, có ỷ dùng cái đầu mà chọi cho

bé ngói, phá cho được một lỗ trống mà ra.

Lấy cái sức mạnh của Lục-thị-Thanh với cái bôn-lãnh của cậu, đứng nơi chỉ là cái mái ngói ấy chỉ cao có 2 trượng, đầu có cao cho tới ba bốn trượng đi nữa, cậu ta nhảy lên cũng lỏ vài ngói gì cậu chọi cái đầu vào cũng phải bẻ. Ngột vô ỷ trên mái ngói ấy, bộn sải cũng có lỏ một lỗ nhỏ, cũng rất dày ở phía dưới ngói, cho nên khi Tiêu-Thanh nhảy lên mà chọi cái đầu xuống nhậm lỏ, thì ỏ đó lỏ, ngói tuy ỷ bòn, mà không có tiếng động, cho nên ngói, chỉ có đầu rướm cái đầu mà thôi.

Lục-thị-Thanh hai tay vô đầu mà than rằng: "Này không còn thế nào mà ra cho khỏi thì phải chết tại chủa Hồng-Liên này rồi. Bởi trong chùa Hồng-Liên này là một nơi ẩn tàng vận ác, mà cái tình danh bé người thì người nơi miệt Bình-giang ưu-Dương và Trường-Sa mà huyện, hơn mấy trăm dặm không ai là không đồng tình kh/n người, cả Hoa-thương đều là người đạo đức chơn tu, hơn hai mươi mấy năm rồi những việc ác của chúng nó chưa hề bị lộ, mà đêm nay nó đã bị khám phá ra rồi."
(Còn nữa)

VĂN CHUÔNG

PHONG-DAO và LỊCH - SỬ

(Tiếp theo)

Những hồi lịch sử đã nói trên kia, tưởng đọc giá cũng đã thừa biết cả rồi. Nhưng kỳ-gia cũng kể sơ qua ra đây, là có y phác họa ra một bức tranh lịch-sử về hồi Thủy-gô cho đến đời Trưng-cô, cần-cô, đời Logan-nam, để nhắc lại cho biết nước ta cũng có người Tiên-niên Anh-hung như Đổng-thiên-Vương, Đỉnh-thiên-Hoàng, cũng có người Liệt-nữ-Anh-Thư như Thương-vương, Triệu-đầu, lại có người tranh-liệt như Mị-ê, Nguyễn-thị-Kim-cung có hồi lịch-sử về-vang, như hồi Lý-thường-Kiệt sang đánh Tống, Trần-Hưng-Đạo, phá quân Nguyên, Lê-Thái-Tổ đánh quân Minh, Nguyễn-quang-Trung phá quân Tô-ô-si nghy, cũng có hồi lịch-sử suy-loạn, như hồi Tây-Hưng-nội-thuộc, hồi Nam-Bắc-phân-tranh, hồi Nguyễn-tiêm-thiết, Mạc-Trinh-lộng-quyền, cho đến hồi Tây-sơn-phân-loạn, ấy là

lịch-sử nước ta có hồi thanh-trị, cũng có hồi đại-loạn, rồi tóm lại, nước ta cũng có quốc-tùy, cũng có quốc-hôm, mà cũng có tinh-thần về quốc-dân Xá-hồ-
"Kỳ-gia lại kể ra 68 câu phong-dao trên đó, chẳng qua cũng là văn-thữ cái may-lưu-thảo bằng ca-dao của Tô-tiểu-ta lưu-truyền lại trong bốn ngàn năm, để đọc-giá nghệ-thu, cũng có câu nên buồn nên trẻ, cũng có câu nên nhớ nên thương, mà cũng có câu nên hoan-nhân-cổ-vũ, ấy những câu phong-dao nước ta không phải là không có văn-chương, không có y nghĩa, không có tinh-thần, chính-phải không có ảnh-hưởng quan-hệ đến lịch-sử, xin ai nấy đứng với chế-những nước ta hôm-na mà không học, lịch-sử nước nhà hèn yếu mà coi khinh, cho hèn trong nhà lại câu Thi-chi-ca ngoài đường, thì chả hóa ra mang tiếng là Tịch-Phạm-vong Tô, làm ru!

Sử thần nước Việt - nam

1- Lê-văn-Hưu

Lê-văn-Hưu Tiên-sanh, là một nhà chép sử-ký đầu tiên ở nước ta, đã kể ra trong Việt-nam-sử-ký. Ông quê làng Phú-lý huyện Đông-sơn, ông đỗ Tân-sĩ năm Đinh-vị (1247). Niên hiệu Thiên-đức chính bình đời nhà Trần-Thái-tổ, sau ông làm Bình-Bộ-thượng-thư, được phong nhân-uyên-Hầu, sung chức Hàn-lâm-chương-ấn, vì Tổng-tài Quốc-tử-giam, ông tài đức kiêm toàn, được cử làm Phụ-đạo được ông Triệu-minh-Vương (Trần-quang-Khải) vua Trần-thai-tôn sai ông chép sử từ đời Triệu-Vô-đế (270 trước năm Thiên-chuá-giang-sanh) cho đến đời Lê-chiếu-Hoàng, (1221) đến đời Trần-thái-Tôn (1278) thì Lê-văn-Hưu Tiên-sanh chép xong pho-sử ấy, ngày rằm tháng giêng nam-nhâm-thân, niên hiệu Thiên-long, pho-sử ấy dài 30 cuốn, gọi là "Đại-việt-sử-ký" pho-sử ấy bây giờ không được tồn nguyên như lúc Thiên-sanh mới soạn ra, nhưng mà nhờ có pho sách sử-ây, nên mới có sử-ký chép về sau, cũng lấy

sự tích ở trong pho sách ấy mà chép ra, những nhà chép sử đời sau, cũng nhờ có pho-sử-ây mà sử soạn đặt thêm ra.
2- Lê-Tác.
Lê-Tác-Tiên-sanh, tự là Cảnh-cao, hiệu là Đổng-sơn, dòng đời Nguyễn-phu là Thư-sử Bắc-kỳ đời Đổng-Thanh, khi quân Mông-ôô và nhà Trần đánh nhau, thì ông sung chức Tư-bàn cho Hoàng-tôn.
Hoàng-tôn tên là Trần-khien, trước Chương-hiến-Hầu, sau ra đời hàng quan Nguyễn-soai-Tau tên là Toa-Đô, quân Tàu đưa về Bắc-kinh, khi đi đến Lang-sơn bị toán quân nhà Trần đón đánh, Trần-kien tử trận, Lê-Tác đem thì-hài về chôn ở khâu-ôn, chôn xong rồi theo hàng vua Tàu, ở bên Tàu mãi đến lúc chết.
Khi ở bên Tàu, Lê-Tác có soạn một pho-sử về An-nam rất hay, chia ra làm 20 mục, gọi là "An-nam chi-luợc" sách này là 1 người An-nam phân nước soạn ra, theo thể-cách Tàu, nên người Tàu còn giữ được sách ấy, mà sử-hành nước Nam ta không ai biết tới.
SONG-BINH, TRICH-LUC (Còn nữa)

Thơ của Thi-Đàn Cà-mau

Thơ của Tôi - Đan

Gia-rai
NƠIKHOAC
Ngồi không, cha thuật chuyện con nghề
Gan óc của cha chế thế ế? **M?**
Vật lộn cùng đời, dễ có rap
Lần tròn với cánh tóc râu xoe!
Mở hời cời cốp không giờ rạo
Giọt máu bình nôi thiếu đất be
Nhiều bận trụi tảo hơi khôil lừ
Nên thân này để tự viêng đ
Xuân-phương
T. B. G. R.

THY SÂN NƠI KHUAC
Hạt tay xách nổi chín trăm cân
Rượt chúa sơn - lâm biết mấy lần
Ra Bắc năm ngày san bão lướt
Về Nam nửa tháng bắt hai lần
Đuôi chơi mấy bước nai lả đay
Đánh bậy vài thoi gấu hét rần
Tinh hết tháng này sung tháng tiếp
Kiếm vài thiên cáo để phôi phân

THY CHỮA HẠM TIÊU
Đã quyết đem thân đến cứu thiên
Sau chưa dứt mối trần-uyên?
Nước đương vẫn rửa người xong n
Đuộc tuế đầu sao kể mền tiến!
Má tặc đầu bưng đều xáo quyết
Thuyền từ khôn vớt nổi oan-khiên
Ai đi Thiên-trúc giùm tầu phạt
Ràng sai ngày bay sấp có diên.
Minh-lục

HOA VÂN THƠ TẶNG HẠN
(THY-VI-NGÂM)
Chia Ho-hu - Nghia
Đai-an (Soctrang)
Lón nước còn non nghĩa
Vợ chồng chia rẽ cảnh thôn
Mây chiều lờ lững trong lin
Canh lụng mơ màng tưởng
Tinh-hiếu đôi bên vai rất
Sắc son một tấm da đầu mơn.
Ho lo lo - Nguyễn lại giáy
Còn nước còn non nghĩa
Tệ hữu
Nguyễn-vân-Bân
(Cà-lau-máy)

HỒN THƠ

Thơ của Thi-Đàn Cà-mau

CÂY-DỪ
Trái thân giúp ích khách năm châu
Lớn nhỏ ai ai cũng đội đầu
Một cội chống ngàn luôn gió
Tâm kẻo che chờ trận mưa
Thấp cao vẫn lợt tay hao
Ngày tháng từng ehe mặt
Công cán để đầu thua sức
Trái thân giúp ích khách năm châu
Xuân-phương
T. B. G. R.

HÀM-TIÊU NẤY Ờ CHÓN NÁO
Những lời non nước tình
Hẹn hò chứng cớ vắng
Lừa chào khoe cho khách má
Chén rượu đương nồng
Cười thì mới gặp đã quên
Củ-ráo (t) em rần trau cho
Kèo để vườn xuân khách
Mở vào
BÌNH-TRỊ

HỮU
Trên này Hoa - Nhứt quyết
Đón nhiều chết bớt cái gì sơ
Đất vẩn lẩn đất há nại công
Xe trước Á - hoàng nghiên
Hội trong liệt-quốc xét dùm
Thấy đời chính - phục mà
Xương chẳng thành non máu
NGUYỄN-MINH-CHƯƠNG
VỊNH-NHÂN-BÌNH-KHƯƠNG
Vợ Hồ-Công-Sĩ cùi đời nhà
Trần (2)
Vết đá còn ghi với núi-sông.
Bình-khương tiết-liệt chết
Ác-tàn lủi Cáo trời không
Oan-khuất chẳng Hồ đất
Chấn-sửi để thorn hồn mạng
bạc.

NGUYỄN-MINH-CHƯƠNG
VỊNH-NHÂN-BÌNH-KHƯƠNG
Vợ Hồ-Công-Sĩ cùi đời nhà
Trần (2)
Vết đá còn ghi với núi-sông.
Bình-khương tiết-liệt chết
Ác-tàn lủi Cáo trời không
Oan-khuất chẳng Hồ đất
Chấn-sửi để thorn hồn mạng
bạc.
Tệ hữu
Nguyễn-vân-Bân
(Cà-lau-máy)

Thơ của Nữ-Lưu Văn-Đàn Cà-lau-máy

ĐẠO CHƠI NGHĨA ĐIA
Một buổi chiều hôm, bóng
Lạnh lùng dạo bước bãi tha
Ngõn ngang gò nòng vùi
Len lèn mờ bia, lấp lờ giá;
Lúc sống đâu không lo
Chết rồi đâu tránh giọt mưa

Thần thờ ta nghĩ đời danh
Cuộc thế gần sao mới phải
TỪ BIỆT VỢ
Huộc rằng nên chán kip lao
Xách nón ra đi dầm ngai
Một gánh còn hoàng vai-
Đa sanh xin khát ng tình
Vi không bực ha quyn gao
Đầu dề sương thu nhận
Vời nổi phồng khuya trắng
Thời danh mong lương
Khách bao dung...
Cà-mau

HOA-VÂN
Đường đời muôn dặm, chi
Này ở lang quân chờ ngai-
Non nước chẳng giữ câu
Lừa hương thiếp vẹn chữ
NGUYỄN-MINH-CHƯƠNG
VỊNH-NHÂN-BÌNH-KHƯƠNG
Vợ Hồ-Công-Sĩ cùi đời nhà
Trần (2)
Vết đá còn ghi với núi-sông.
Bình-khương tiết-liệt chết
Ác-tàn lủi Cáo trời không
Oan-khuất chẳng Hồ đất
Chấn-sửi để thorn hồn mạng
bạc.

HỮU
Trên này Hoa - Nhứt quyết
Đón nhiều chết bớt cái gì sơ
Đất vẩn lẩn đất há nại công
Xe trước Á - hoàng nghiên
Hội trong liệt-quốc xét dùm
Thấy đời chính - phục mà
Xương chẳng thành non máu
NGUYỄN-MINH-CHƯƠNG
VỊNH-NHÂN-BÌNH-KHƯƠNG
Vợ Hồ-Công-Sĩ cùi đời nhà
Trần (2)
Vết đá còn ghi với núi-sông.
Bình-khương tiết-liệt chết
Ác-tàn lủi Cáo trời không
Oan-khuất chẳng Hồ đất
Chấn-sửi để thorn hồn mạng
bạc.

NGUYỄN-MINH-CHƯƠNG
VỊNH-NHÂN-BÌNH-KHƯƠNG
Vợ Hồ-Công-Sĩ cùi đời nhà
Trần (2)
Vết đá còn ghi với núi-sông.
Bình-khương tiết-liệt chết
Ác-tàn lủi Cáo trời không
Oan-khuất chẳng Hồ đất
Chấn-sửi để thorn hồn mạng
bạc.
Tệ hữu
Nguyễn-vân-Bân
(Cà-lau-máy)

Gặp hồi diên-đào đờng nao-
Phải bước phong ba chớ
Tâm huyết bấy lời xin thổ
Mong nhờ quán từ lương
Mille Chon-dung thôn n.
N. L. V. Đ. Cà-mau

TÌM BẠN PHƯƠNG TRỜI
Anh Khổng - Phi, anh
Cái ngơ ba sinh, cái ngơ gì?
Xối bạn nằng hoàng cầu
Nghĩa vu,
Nghĩ mình bợ ngự chữ vu
Thà không duyên nợ, thối
Hà dề nơn tình, thế thế n,
Trót đã nằng nguyên cùng
Thôi đành ôm ấp một tình
BẠN HỜI, KHỔNG-PHI Ở CHỖ
ĐỀ TA LÒNG ĐẠ LƯỜNG NAO,
Năm canh thốn thạc nơn,
Cánh lưỡng,
Sầu khắc bồi hồi sầu khắc
Nhắm mắt thì tìm con
Nghiêng tai nghe lóng
Phải chi gặp đảng người
Nói gót theo liền học
Mille Chon-dung
Thôn-nữ, N. L. V. Đ.
Cà-mau.

HOA-VÂN
Đường đời muôn dặm, chi
Này ở lang quân chờ ngai-
Non nước chẳng giữ câu
Lừa hương thiếp vẹn chữ
NGUYỄN-MINH-CHƯƠNG
VỊNH-NHÂN-BÌNH-KHƯƠNG
Vợ Hồ-Công-Sĩ cùi đời nhà
Trần (2)
Vết đá còn ghi với núi-sông.
Bình-khương tiết-liệt chết
Ác-tàn lủi Cáo trời không
Oan-khuất chẳng Hồ đất
Chấn-sửi để thorn hồn mạng
bạc.

HỮU
Trên này Hoa - Nhứt quyết
Đón nhiều chết bớt cái gì sơ
Đất vẩn lẩn đất há nại công
Xe trước Á - hoàng nghiên
Hội trong liệt-quốc xét dùm
Thấy đời chính - phục mà
Xương chẳng thành non máu
NGUYỄN-MINH-CHƯƠNG
VỊNH-NHÂN-BÌNH-KHƯƠNG
Vợ Hồ-Công-Sĩ cùi đời nhà
Trần (2)
Vết đá còn ghi với núi-sông.
Bình-khương tiết-liệt chết
Ác-tàn lủi Cáo trời không
Oan-khuất chẳng Hồ đất
Chấn-sửi để thorn hồn mạng
bạc.

NGUYỄN-MINH-CHƯƠNG
VỊNH-NHÂN-BÌNH-KHƯƠNG
Vợ Hồ-Công-Sĩ cùi đời nhà
Trần (2)
Vết đá còn ghi với núi-sông.
Bình-khương tiết-liệt chết
Ác-tàn lủi Cáo trời không
Oan-khuất chẳng Hồ đất
Chấn-sửi để thorn hồn mạng
bạc.
Tệ hữu
Nguyễn-vân-Bân
(Cà-lau-máy)

CÔNG VĂN

Vì lời nghị quan Thống - đốc Nam - ky ngày 24 Jun 1937: Số đất nhà nước...

hay là nhượng, cho, người ngoại quốc. Số bán hay là nhượng, cho, mà trái các khoản...

Vì lời nghị quan Thống - đốc Nam - ky ngày 7 Juillet 1937: Di chỉ nhượng đất...

Vì lời nghị quan Thống - đốc Nam - ky ngày 24 Jun 1937: Số đất nhà nước...

Vì lời nghị quan Thống - đốc Nam - ky ngày 7 Juillet 1937: Hai số đất nhà nước...

Vì lời nghị quan Thống - đốc Nam - ky ngày 24 Jun 1937: Số đất nhà nước...

Vì lời nghị quan Thống - đốc Nam - ky ngày 24 Jun 1937: Số đất nhà nước...

Vì lời nghị quan Thống - đốc Nam - ky ngày 24 Jun 1937: Số đất nhà nước...

PHARMACIE PRINCIPALE

SOLEIL M. HEUMANN SAIGON TU-NAM 1865 BA ĐÔI ĐỀU ĐUNG THỦ THUỐC HIỆU NÀY

Institution CHAN-THANH

54-72, Rue Marchaise SAIGON 115 entrée 54 Marchaise. Dạy từ các lớp Tiểu-học và Cao-dẳng Tiểu-học...

cuộc xổ số Hội Tọa bán và tập phương-pháp vào cơ binh Nam-ky. Ngày xổ số: 11 Novembre 1937. NHỮNG SỐ TRÚNG: 1 số độc đắc: 1.000.000...

GÂY MỒN SIROP DESCHIENS. Hình ảnh một con bò.

ECOLE MIXTE Nguyễn-thiên-Điền. Quai de la Marine - Saigon. Năm trường tiểu có một thêm một cấp trường...

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG 47, rue de Canton, 47 CHOLON. Dầu Nhị-Thiên-Đường. Khắp trong thiên hạ đều dùng dầu Nhị-Thiên-Đường...

MANUFACTURE SAIGONNAISE DE CARREAUX & MOSAÏQUES Societe d'Exploitation des Etablissements BROSSARD MOPIN. Kế nghiệp tháng 10 năm 1908 số 3 Đường Lucien Lacouture CHODUI SAIGON.

Trường NAM-HU'NG 1 de Desnoue CANTHO. (Ch. ngành của trường CHAN-THANH, Saigon. Dạy từ lớp chót (Cours enfantin) đến năm thứ ba bậc Thành chung...

TRINH-THAM N° 85 TIÊU-THUYẾT Thâm-sử sáu chục vạn đồng bạc. Dành giá SONG-BÌNH. (Tiếp theo) Lúc bấy giờ lời nghe Ai-luật-quan...

đồng-dương đi mất. Núi về hôn-sự của Tiên-nhi. Liên-có sắp đặt lễ nghi chỉnh đốn, lễ thành-hôn một cách long trọng...

đồng-dương đi mất. Núi về hôn-sự của Tiên-nhi. Liên-có sắp đặt lễ nghi chỉnh đốn, lễ thành-hôn một cách long trọng...

đồng-dương đi mất. Núi về hôn-sự của Tiên-nhi. Liên-có sắp đặt lễ nghi chỉnh đốn, lễ thành-hôn một cách long trọng...

